

Beyaz Sürgün

– buglem-sozer · 10 Mayıs 2010

hüznüm yarınsız
beyaz sürgün
ruhuma göç eden denizin anlattıkları
uzansın dalgaların gurbet yüreğime
al içimin karanlığında kol gezen ihtiyar ölüleri
güneşe küskün simsiyah dünler terketsin rüyalarımı
köpürsün sularında duygularım sonsuza
kalkıp çileli özlemlerin üzerinden geleceğe
umutları kuracağım küçük limanlara
gizlenen ışıklar bir edayla yürüsün gözlerime
rüzgar dağıtsın sis uykuları
bu sana son sessizliğim zaman
bir müjdeyle üfürsün bahar yorgun çizgilerimi
gerilmiş kanatlarına
yırtılsın tenin
ve
çaresiz aklımdan
çocukluğum geçsin

ey ömrüm
ufkun bağrında yeniden dirilişe gebeyim
bütün sırlı telaşlar ateş
yavaş yavaş düşüyorlar uçurumlara
yüzü yerde cenneti boğuluyor yalancı adımların
tozlu yollarınız kıaldıkça ben uzuyorum
sızlıyan düşlerinizin boşluğundan
her lahza ayrı bir sancı

gölgeler arkamda
varolma sevincindeyim vaktin
korkmayın sevda yüklü bekleyişler
geceler sağır yalnızlıkta
avuçlarımda titreyen güllerle
deli yıldırım gibi geliyorum
uyanın...

hüzünleri buluta gömdüm
kapattım hüzzam çığlıklarını geçmişin